

[Pia Kjærsgaard]

har frataget pensionisterne en stor del penge ved at lægge en realrenteafgift ind, hvis virkning ses nu. Det er uanstændigt, at man lader husejerne i stikken og bare lader stå til, når nye ejendomsskatter truer folk til at flytte fra hus og hjem. Det er uanstændigt, at folkepensionisterne ikke får en bedre folkepension som foreslået af fremskridtspartiet. Vi har en borgerlig-radikal regering, der ikke evner at sætte besparelser ind, men i stedet pålægger borgerne nye skatter og afgifter. Man ændrer ved indbetaling af restskatter, så budgettet bliver kunstigt forbedret. Og sådan kunne man blive ved.

Det er utroværdigt, og fremskridtspartiet vil ikke deltage i den slags utroværdig politik, der rammer urimeligt, ikke mindst de svage i vores samfund. Finansloven afspejler, hvilken økonomisk politik den siddende regering fører. Tal for tal kan man aflæse, hvad den borgerlige regering har fundet det passende at belaste skatteyderne med, og endnu en gang må vi konstatere, at denne regering ikke kan få tingene til at hænge sammen. Naturligvis kan man i kortere perioder forsvare, at der bruges mere, end der tjenes, men når et flertal herinde igennem de seneste næsten 25 år konstant har belastet den danske fremtid, så er det uansvarlig politik, der føres.

Vi kan ikke engang tillade os at klandre alene socialdemokratiet for denne mærkelige økonomiske politik. Sandheden er jo, at dette parti aldrig har haft flertallet alene, men har søgt og har fået støtte af bl.a. de 4-5 partier, der i dag danner regering.

Disse noder har regeringen fortsat, selv om den skulle være en borgerlig regering, og man har direkte lukreret på den økonomiske medvind ude fra den store verden. En af de større overraskelser fra regeringens side kom fra statsministeren. I Berlingske Tidende den 10. ds. kunne man læse følgende:

»Ved Konservativ Ungdoms 80 års jubilæum i Kolding sagde statsministeren, at han ingen sympati har med folk, som leder med lys og lygte efter ethvert smuthul i skattelovgivningen med det formål at slippe for at betale skat. »Og da ganske særligt ikke, fordi det jo er ganske velbjærgede mennesker, der i særlig grad udnytter den slags tricks. Det utiltalende ligger i, at det jo ikke er staten, regeringen eller folketinget, det går ud over. Det går ud over alle de mennesker, der loyalt

betaler den skat, det er meningen de skal betale. Og det går ud over de mennesker, der reelt har behov for ydelser fra det offentlige.«

2 sider inde i samme avis kunne man så læse, at 3 nye kunstnere var optaget på finansloven. Hver kunstner får 62.500 kr. fra staten hvert evig eneste år. Mener statsministeren, at det er loyalt, at regeringen bruger arbejdende menneskers hårdt tjente penge til at smide penge ud til velbjærgede kunstnere? Mener statsministeren, at det arbejde, leasingselskaberne har skabt på bl.a. værfterne, er overflødig? Hvad er det for et trick, statsministeren udtaler sig om? Jeg er overbevist om, at der er et par stykker herinde, der kunne være interesserede i at høre, hvad det trick går ud på.

Statsministeren tager tydeligt utilpas afstand fra personer, der investerer og tager en risiko, samtidig med at de opnår en besparelse på skatten. Men statsministeren glemmer, at der kommer valuta ind til den tilsyneladende bundløse statskasse, og at der senere vil komme skat ud af overskuddet.

Nej, jeg må indrømme, at jeg aldrig havde ventet sådanne udtalelser fra lederen af en borgerlig regering og slet ikke, at en borgerlig regering vil stemme for indgreb mod leasing. Det er måske de mere nære tegn på, at regeringen nærmer sig socialdemokratiet. Efter dette her vil det såmænd ikke chokere mig, hvis statsministeren en dag begyndte at tale nedsættende om overskud på virksomheder. Det er det, venstrefløjspartierne kalder profit.

I de seneste år er den internationale inflation svækket ganske kraftigt; den stærke prisstigning, der udgik fra OPEC, er endog vendt til prisfald, fordi udbuddet af olie fra ikke-OPEC-lande er steget og olieefterspørgslen faldet. Den stærke formindskelse af pengeforringelsen har mange fordele for Danmark, men i forhold til statsgælden er det knap så godt. Før i tiden kunne man regne med, at den reelle tyngde af statsgælden, både den gamle og den nye, faldt med 12 pct. om året. Nu er tallet 4-5 pct. Derfor burde man være ekstra forsigtig med at stifte statsgæld. Alligevel er gælden aldrig eksploderet så meget som i de seneste år.

Når statsministeren siger, at vi endnu ikke er ved vejs ende med genopretningen, er det en bedragerisk udtryksmåde. Vi er overhove-